

РЕШЕНИЕ

№ 100

гр. Горна Оряховица, 14.02.2022 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

РАЙОНЕН СЪД – ГОРНА ОРЯХОВИЦА, VI СЪСТАВ, в публично заседание на двадесет и пети ноември през две хиляди двадесет и първа година в следния състав:

Председател: Красимира Ив. Н.а-Петрова

при участието на секретаря Милена Гр. Д.
като разгледа докладваното от Красимира Ив. Н.а-Петрова Гражданско дело № 20214120100410 по описа за 2021 година

за да се произнесе, взе предвид следното :

Предявени са искове с правно основание чл.213,ал.1 от КЗ (отм.) във вр. чл.49 и чл.45,ал.1 от ЗЗД и по чл.86 от ЗЗД.

Ищецът ЗАД „Армеец“ АД с ЕИК 121076907, със седалище и адрес на управление : град София, район „Средец“, ул. „Стефан Караджа“ № 2, представлявано от изпълнителните директори М. ИВ. и В.К. – М., чрез пълномощника си – юрисконсулт М.Р., твърди в исковата си молба, че на 23.04.2015г. на републикански път I-4 „София - Велико Търново - Варна“, в участъка от км. 145+650 до км. 146+870, след разклона за с. Добри дял и бензиностанция „Лукойл“, в посока от гр. Велико Търново към гр. Варна, е настъпило пътнотранспортно произшествие, при което лек автомобил марка „Тойота“, модел „Авенсис“ с рег. № СА 3623 РК, управляван от Д. Ж. Д., попада в поредица от дупки, находящи се на пътното платно на републиканския път. Заявява, че в резултат на ПТП-то е увреден лекият автомобил марка „Тойота“, модел „Авенсис“ с рег. № СА 3623 РК, като причинените вреди са подробно описани в опис на щетите=

Твърди, че за процесното МПС е сключен застрахователен договор за имуществена застраховка „Каско“ и Злополука на МПС със ЗАД „Армеец“, с полица № 0000463396 и период на застрахователното покритие 06.10.2014г. - 05.10.2015г. Сочи, че след събитието, във връзка с подадено от водача уведомление за щета по застраховка „Каско“ на МПС от

24.04.2015г., и в изпълнение на задълженията си, произтичащи от сключения застрахователен договор, е образувана в застрахователното дружество преписка по щета № 13015030102545; застрахованият увреден лек автомобил е огледан от експерти на ЗД, описани са повредите, причинени в резултат на горепосоченото ПТП; издадено е възлагателно писмо на 24.04.2015г. за ремонт в автосервиз „Карком“ ЕООД. Посочва, че на 08.06.2015г. е изплатено застрахователно обезщетение сума в размер на 156,60 лв. на основание издадена фактура № 3100106588/19.05.2015г., както и сума в размер на 872.62 лв. на основание издадена фактура № 5005003923/28.10.2015г., с преводно нареждане № П7098289/04.11.2015г. Сочи, че основанието за ангажиране на договорната отговорност на ЗАД „Армеец“ е настъпилото застрахователно събитие по клауза „П“ от общите условия на сключения застрахователен договор. Твърди, че с плащането на застрахователното обезщетение на застрахования, ЗАД „Армеец“ е изпълнило задълженията си по договора за имуществено застраховане. Посочва, че съгласно разпоредбата на чл.6,т.4 от Наредба № 13-41 от 12.01.2009г. за документите и реда за съставянето им при пътнотранспортни произшествия и реда за информиране между МВР, Комисията за финансов надзор и Информационния център към Гаранционния фонд, в редакцията към датата на събитието, не се посещават от органите на МВР – „Пътна полиция“ и не се съставят документи за повреди на МПС, които не са причинени от друго ППС. Сочи, че съгласно чл.213,ал.1 от КЗ /отм./, ЗАД „Армеец“ АД, като застраховател по имуществена застраховка „Каско“ на МПС, след изплащане на застрахователно обезщетение встъпва в правата на увредения срещу причинителя на вредата. Заявява, че в т.15 от Постановление № 7/1977 г. на Пленума на ВС е прието, че суброгацията на застрахователя включва и правната възможност той да предявява искове за реализиране на отговорността по чл.47-49 ЗЗД, когато са налице основания за нея. Посочва, че Агенция „Пътна инфраструктура“ като юридическо лице носи обезпечително - гаранционна отговорност по чл.49 от ЗЗД като възложител на вредите, причинени виновно от съответните физически лица при или по повод на изпълнение на възложената им от Агенция „Пътна инфраструктура“ работа. Заявява, че по силата на императивната разпоредба, уредена в чл.8,ал.2 от Закона за пътищата, републиканските пътища са изключителна държавна собственост, а според чл.30,ал.1 във вр. чл.19,ал.1,т.1 от ЗП, изграждането, ремонтът и поддържането на републиканските пътища се осъществяват от лицето, което управлява процесния пътен участък. Твърди, че съгласно списъка на републиканските пътища в Република България, приет с Решение на Министерски съвет № 945/2004г., процесният път е част от републиканската пътна мрежа, т.е. Агенция „Пътна инфраструктура“ е длъжна да вземе необходимите мерки за осигуряване на безопасността на пътното платно, да постави предупредителни знаци, указания за отбиване на движението и други. Счита, че дори и да липсват конкретни нормативни правила, поради общественото предназначение на републиканските пътища, Агенцията следва да осъществява тяхната поддръжка, като осигурява нормален достъп, проходимост и придвижване на превозните средства по тях. Сочи, че тъй като Агенция „Пътна инфраструктура“, като юридическо лице изпълнява своите задължения чрез възлагане на определена работа на определени лица, те носят деликтна отговорност, в случай, че не са взели необходимите мерки за осигуряване на

безопасността на движение по републиканските пътищата. Заявява, че непосредствено задължение на служител на Агенцията е да следи за изправността на пътната настилка, както и на всички надземни съоръжения на техническата инфраструктура на процесния път, включително и в конкретния случай за обезопасяване и сигнализиране на дупките на пътното платно, които не трябва да създават опасност за движението. Твърди, че нарушението или неизпълнението на задълженията на работниците или служителите от Агенцията за осигуряване на необходимите условия за безопасно преминаване по платното за движение представлява противоправно деяние (действие или бездействие), което е в пряка причинна връзка с вредоносния резултат. Сочи, че тъй като съответното лице, на което Агенция „Пътна инфраструктура“ е възложила изпълнение на задължението за поддържане изправността на пътното платно на републиканския път, виновно не е изпълнило тези свои задължения (бездействал е), със своето противоправно поведение е причинил имуществени вреди на собственика на лек автомобил марка „Тойота“, модел „Авенсис“ с рег. № СА 3623 РК, поради което възниква обезпечително-гаранционната отговорност на възложителя на тази работа - Агенция „Пътна инфраструктура“. Заявява, че ЗАД „Армеец“ АД, в качеството си на застраховател, встъпва в правата на увредения по силата на факта, че е изплатило застрахователно обезщетение за причинените от деликта вреди и за него възниква регресно право срещу възложителя на лицата, които чрез своето бездействие (неизпълнение на своите задължения) са причинили имуществени вреди на собственика на лек автомобил марка „Тойота“, модел „Авенсис“ с рег. № СА 3623 РК.

Твърди, че поради това е поканил ответника АПИ, чрез неговото териториално поделение Областно пътно управление - Велико Търново /на територията, на което е процесният участък от републикански път/, да му възстанови изплатената като застрахователно обезщетение сума. Сочи, че към писмото - покана изх. № Л-3355 от 28.03.2016г. (получена на 31.03.2016г. с известие за доставяне), е приложил необходимите документи, доказващи основанието и размера на регресната му претенция. Посочва, че е получил писмо-отказ изх. № 53-00-211/12.04.2016г. и вх. № Л-6945/22.04.2016г., като до настоящия момент регресната му претенция не е възстановена. Счита, че това поражда правен интерес за ищеца от завеждане на настоящото дело срещу Агенция „Пътна инфраструктура“.

Моли съда да постанови решение, с което да осъди Агенция „Пътна инфраструктура“ да му заплати сумата от 1 039,22 лв., представляваща изплатено от ЗАД „Армеец“ обезщетение, ведно с обичайните разноски за неговото определяне в размер на 10.00 лева; сумата от 316,68 лв., представляваща мораторна лихва, която претендира от 13.08.2017г. до датата на завеждане на исковата молба; законната лихва върху главницата от датата на предявяване на иска до окончателното ѝ изплащане, както и направените по делото съдебни разноски и юрисконсултско възнаграждение. Във връзка с чл.127,ал.4 от ГПК, ответникът следва да изплати задължението по банкова сметка с титуляр ЗАД „Армеец“ АД : „Централна кооперативна банка" АД - клон София, ВИС ....

В съдебно заседание, ищецът, представляван от юрисконсулт М.Р., поддържа изцяло исковата молба. Излага съображения. Моли съда да уважи предявените искове в пълния им

размер. Претендира направените по делото разноски, съгласно представения списък по чл.80 от ГПК.

Ответникът Агенция „Пътна инфраструктура” с ЕИК 000695089, със седалище и адрес на управление : град София 1606, бул. „Македония” № 3, представлявано от председателя на УС Г. Т., чрез пълномощник - старши юрисконсулт М. Д. при ОПУ – Велико Търново, депозира отговор на исковата молба в срока по чл.131 от ГПК. Оспорва изцяло предявения иск от ЗАД „Армеец“ АД срещу Агенция „Пътна инфраструктура”. Счита, че ищецът неоснователно претендира обезщетение за имуществени вреди на лек автомобил марка „Тойота“, модел „Авенсис“, с рег. № .. собственост на „ДСК Лизинг“ АД и управляван от Д. Ж. Д., като твърди, че са причинени при настъпило на 23.04.2015г. ПТП на републикански път I-4 „София - Велико Търново - Варна”, в участъка при км 145+650 до км 146+870, след разклона за с. Добри дял, посока от гр. Велико Търново към гр. Варна. Счита предявения иск срещу Агенция „Пътна инфраструктура” за неоснователен, поради погасяване на регресното вземане на ищеца по давност. Сочи, че регресното право на застрахователя срещу делинквента възниква по силата на закона - чл.410,ал.1 от КЗ, а не от застрахователния договор, тъй като по силата на договора застрахователят се е освободил от отговорност спрямо пострадалия с факта на изплащане на застрахователното обезщетение. Заявява, че правото на регресен иск на застрахователя срещу причинителя на вредата, се погасява с изтичане на общата петгодишна давност, регламентирана в чл.110 и сл. от ЗЗД, като давностният срок за застрахователя започва да тече от датата на изплащане на застрахователното обезщетение на правоимащите (пострадали) лица, от която дата в патримониума на застрахователя възниква и регресната претенция. Посочва, че в настоящият случай от представените писмени доказателства от ищеца е видно, че застрахователното обезщетение на пострадалия е изплатено на 08.06.2015г. - сума на стойност 156,60 лв., и на 04.11.2015г. - сума на стойност 872,62 лв. Счита, че от 09.06.2015г. започва да тече предвидения в закона 5-годишен давностен срок за сумата от 156,60 лв., като същият е изтекъл на 09.06.2020г., а от 05.11.2015г. е започнал да тече 5-годишният давностен срок за сумата от 872,62 лв., изтекъл на 05.11.2020г. Заявява, че към датата на завеждане на исковата молба пред съда - 01.03.2021г., и двата давностни срока са изтекли, т.е. към датата на образуване на настоящото производство правото на ищеца за предявяване на регресното вземане е погасено по давност, съгласно чл.110 и сл. от ЗЗД. Цитира задължителна практика на ВКС по въпроса за погасителната давност спрямо регресните искове на застрахователя, обективизирана включително в т.14 на Постановление № 7/77г. от 4.X.1978г., Пленум на ВС, и в постановени по реда на чл. 290 от ГПК решения - Решение № 131/07.10.2011 г. по т. д. № 806/2010 г. на I т.о. на ВКС, Решение № 70/23.06.2011г. по т.д. № 624/2010г. на ВКС, I т.о., Решение № 144/26.01.2010г. по т. д. № 532/2008г. на ВКС, II т.о., Решение № 173 от 30.10.2009г. на ВКС по т.д. № 455/2009г., II т.о. и др.

Сочи, че съгласно чл.84,ал.2 от ЗЗД, когато няма определен срок за изпълнение, длъжникът изпада в забава, след като бъде поканен да изпълни от кредитора. Заявява, че ищецът ЗАД „Армеец“ е отправил към Агенция „Пътна инфраструктура” регресна покана

изх. № Л-3355/28.03.2016г., вх. рег. № 53-00-181/01.04.2016г. за заплащане на сума в размер на 1039,22 лв., в която е предоставен 7-дневен срок за доброволно изпълнение, от който момент нататък АПИ изпада в забава и дължи мораторна лихва върху главницата. Посочва, че съгласно чл.111,б.“б” от ЗЗД, вземанията за обезщетения за неизпълнение се погасяват с тригодишна давност от датата на изискуемостта, т.е. от момента, в който кредиторът е поискал изпълнение, като в случая срокът за доброволно изпълнение, предоставен в регресната покана, е изтекъл на 08.04.2016г. Заявява, че именно от тази дата нататък, АПИ изпада в забава спрямо ЗАД „Армеец“ по отношение на претендираното застрахователно обезщетение, а не от 13.08.2017г., както претендира ищеца. Твърди, че тригодишният давностен срок, определен в чл.111 от ЗЗД, е изтекъл на 09.04.2019г. В този смисъл, счита претенцията на ЗАД „Армеец“ за заплащане на мораторна лихва в размер на 316,68 лв. също за погасена по давност. Посочва, че претенцията за законна лихва не представлява отделен иск, а се дължи като законна последица от уважането на главния иск. Тъй като счита главния дълг за погасен по давност, то счита, че и претенцията на ищеца за заплащане на законна лихва се явява неоснователна.

Независимо от горното, счита претенцията за заплащане на обезщетение в размер на 872,62 лв., представляващо изплатено застрахователно обезщетение за смяна (вкл. монтаж и демонтаж) на джанта, съгласно фактура № 5005003923/28.10.2015г., за неоснователна. Сочи, че съгласно представения Опис на претенция № 13015030102545 от 24.04.20, изготвен от представител на застрахователя, предна лява джанта е със степен на деформация „1” - т.е. лека деформация, съгласно приложената по-долу в опис легенда, и същата не се нуждае от подмяната. Поради това моли съда да отхвърли предявения иск с правно основание чл.213, ал.1 КЗ (отм.) във вр. с чл.49 и чл.45, ал.1 от ЗЗД и чл.86 от ЗЗД от ЗАД „Армеец“ АД срещу Агенция „Пътна инфраструктура“ като неоснователен, поради изтекла погасителна давност, на основание чл.110 и сл. от ЗЗД.

В съдебно заседание, ответникът, чрез процесуалния си представител – юрисконсулт М. Д., поддържа отговора на исковата молба. Излага съображения. Моли съда да отхвърли исковите като неоснователни поради изтекла погасителна давност. Моли съда да му присъди направените по делото разноски за юрисконсултско възнаграждение.

Съдът, след като взе предвид становищата на страните, прецени събраните по делото доказателства, поотделно и в тяхната съвкупност, съобразно изискванията на чл.235,ал.2 от ГПК, приема за установено от фактическа страна следното :

От приетите по делото писмени доказателства – заверени преписи от заверени преписи от комбинирана застрахователна полица № 0000463396 от 03.10.2014г. за застраховка „Каско“ и злополуки, Общи условия за застраховка „Каско на МПС“, се установява, че „ДСК Лизинг ЗБ“ ЕООД гр. София е имало валидно сключена застраховка „Каско и злополуки“, по клауза „П-Пълно Каско“, със ЗАД „Армеец“ АД гр. София, за лек автомобил марка „Тойота“, модел „Авенсис“, с рег. № СА3623РК, собственост на „ДСК Лизинг“ АД и управляван от Д. Ж. Д., със срок на застраховката : от 00.00 ч. на 06.10.2014г. до 23.59 ч. на 05.10.2015г.

Видно от приетите писмени доказателства – заверени преписи от уведомление -

декларация за щета по застраховка „Каско на МПС“ и декларация от водач на МПС от 20.04.2015г., Д. Ж. Д. с ЕГН ..., е уведомил писмено ЗАД „Армеец“ гр. София, че на 23.04.2015г., при управление на лек автомобил марка „Тойота“, модел „Авенсис“, с рег. № ... на пътя В.Търново – Варна, след бензиностанция „Лукойл“ и след разклона за Добри дял, попаднал на седем оси дупки, в резултат на което се е спукала предна лява гума, и поради това е поискал изплащане на застрахователно обезщетение.

По случая е образувано досие по щета № 13015030102545 от 24.04.2015г., извършен опис на претенция № 13015030102545 от 24.04.2015г. и фотоалбум към него, като е описано, че предна лява лята джанта е с лека деформация и се нуждае от боядисване с основен цвят боя, а гума предна лява hankook winter I sept 225/45/16 95v 6mm dot4414 е за подмяна.

С възлагателно писмо от 24.04.2015г., Дирекция „Ликвидация и регреси“ при ЗАД „Армеец“ гр. София е възложило на Автосервиз „Карком“ ЕООД гр. Варна, по сключен с него договор за извършване на автосервизни услуги, да извърши ремонт на ППС с рег. № ... марка „Тойота“, модел „Авенсис“, собственост на „ДСК Лизинг“ АД, а именно - ремонт на предна лява джанта лята.

Видно от приетите писмени доказателства - фактура № 5005003923/28.10.2015г., експертиза по претенция № 13015030102545/24.04.2015г. от 28.10.2015г., доклад за плащане от 29.10.2015г., оторизираният от ищеца автосервиз „Карком“ ЕООД гр. Варна е осъществил възложения му ремонт на предна лява джанта на процесния автомобил, възлизащ на стойност 872,62 лв. с включен ДДС, извършени са експертиза и доклад от застрахователя, с които е одобрено изплащането на сумата от 872,62 лв. за така осъществения ремонт.

Видно от приетото писмено доказателство – заверен препис от преводно нареждане № П7098289/04.11.2015г., ЗАД „Армеец“ АД гр. София е изплатило на 04.11.2015г. сумата от 872,62 лв. на Автосервиз „Карком“ ЕООД гр. Варна, извършил ремонта, с основание: „щета № 13015030102545.

От приетите писмени доказателства - фактура № 3100106588/19.05.2015г., гаранционна карта № 3100160624/04.06.2015г., експертиза по претенция № 13015030102545/24.04.2015г. от 05.06.2015г., доклад за плащане от 08.06.2015г., се установява, че ЗАД „Армеец“ АД е извършил експертиза и доклад по представена от увреденото лице фактура за закупена нова гума на стойност 270 лв., като застрахователят е одобрил размер на обезщетението от 156,60 лв. и тази сума е изплатена на застрахования на 08.06.2015г.

Видно от приложеното по делото писмено доказателство – регресна покана № изх. № 1-3355 от 28.03.2016г., ЗАД „Армеец“ АД гр. София е уведомило писмено директора на ОПУ – В.Търново, че встъпва в правата на увреденото лице от процесното ПТП, след изплащане на определеното обезщетение на същото в размер на 1039,22 лв., поради което отправя покана до Областно пътно управление В.Търново, в 7-дневен срок от получаването ѝ, да му възстанови сумата от 1039,22 лв., представляваща обезщетение от 256.56 лв., изплатено по застраховка „Каско“ за възстановяване на причинените щети на застрахованото при него МПС, в резултат на ПТП, настъпило на 23.04.2015г. вследствие преминаване през

необезопасен участък с дупки на пътното платно, както и ликвидационните разноски по сметата. Писмото-покана е връчено на ответника по пощата, с обратна разписка, на 31.03.2016г.

С писмо изх. № 53-00-211/12.04.2016г., ОПУ - В.Търново е оспорил пред ЗАД „Армеец“ АД гр. София отправената до него писмена претенция, като неоснователна и недоказана.

Видно от заключението на приетата по делото САТЕ, ПТП е настъпило на 23.04.2015г., около 20,30 ч., на републикански път I-4, София-В.Търново-Варна, в участъка 145+650 до км 146+870, след бензиностанция „Лукойл“ и разклона за с. Добри дял, в посока на движение на л.а. от гр. В.Търново към гр. Варна; ПТП е настъпило в тъмната част на денонощието, непосредствено след здрачаване, като в участъка няма монтирано пътно осветление. Видно от приетата САТЕ, водачът на л.а. „Тойота Авенсис“ не е нарушил правилата за движение по пътищата към момента на настъпване на ПТП. От приетата САТЕ се установява, че вредите, които е претърпял процесният л.а., е възможно да възникнат при ПТП, описано в исковата молба, като увредените детайли кореспондират с механизма на ПТП от 23.04.2015г. От приетата САТЕ се установява, че действителната стойност на вредите, настъпили за л.а. „Тойота Авенсис“ вследствие на ПТП, настъпило на 23.04.2015г., са тези, определени от ЗАД „Армеец“ АД в доклада му от 29.10.2015г. и възлизат на 1044,22 лв. Съдът приема заключението на вещото лице, като обосновано, съответстващо на приетите писмени доказателства и неоспорено от страните.

При така установеното от фактическа страна, съдът приема, че предявеният иск с правно основание чл.213,ал.1 от Кодекса за застраховането /отменен/ във вр. чл.49,ал.1 във вр. чл.45,ал.1 от ЗЗД се явява допустим.

Разгледан по същество, предявеният иск се явява частично основателен по изложените по-долу съображения.

Видно от данните по делото, в конкретния случай исковата претенция е насочена против Агенция „Пътна инфраструктура“ гр. София. Съгласно чл.213,ал.1 от КЗ /отм. ДВ бр.102 от 29.12.2015г., в сила от 01.01.2016г./, с плащането на застрахователното обезщетение застрахователят встъпва в правата на застрахования срещу причинителя на вредата – до размера на платеното обезщетение и обичайните разноски, направени за неговото определяне. Следва изрично да бъде отбелязано, че суброгацията на застрахователя включва и възможността той да предявява искове за реализиране на отговорността по чл.47 - чл.50 от ЗЗД, когато са налице основанията за това. Регламентираното с тази норма право е регресно по своя характер, суброгационно право. В хода на производството по иск с такава квалификация следва да бъде установено, от една страна, наличието на валидно правоотношение между "пострадалия" от настъпването на застрахователно събитие застрахован и застрахователя, както и заплащането на застрахователно обезщетение от страна на застрахователя в полза на пострадалия, в изпълнение на задълженията му по застрахователното правоотношение. От друга страна, е необходимо да се установят обстоятелствата, породили правото на застрахования да получи обезщетение по сключения от него договор за имуществена застраховка. Следва да бъдат установени и елементите от

фактическия състав на деликта - противоправно поведение, увреждане, причинна връзка между тях и вина на деликвента, като в областта на гражданската отговорност за вреди вината се предполага до доказване на противното. Доколкото в случая се претендира реализиране отговорността на АПИ, на основание чл.49 във вр. чл.45,ал.1 от ЗЗД, в случая отговорността е обективна или безвиновна - ответникът отговаря за бездействието на служителите на АПИ, ОПУ - В.Търново или на други лица, които е натоварил с извършване на възложената работа. Съдът намира, че в хода на настоящото производство се установява наличието на горепосочените предпоставки за ангажиране на регресната отговорност на ответника.

Безспорно се установява от приетите в настоящото производство писмени доказателства (заверени преписи от комбинирана застрахователна полица № 0000463396 от 03.10.2014г. за застраховка „Каско“ и злополуки, Общи условия за застраховка „Каско на МПС“, уведомление - декларация за щета по застраховка „Каско на МПС“ от 24.04.2015г. - 2 листа, знак за технически преглед, контролен талон и свидетелство управление на МПС) , че считано към датата 23.04.2015г., между ищеца ЗАД „Армеец“ АД, и „ДСК Лизинг“ ЗБ ЕООД гр. София, е имало валидно сключена застраховка „Каско на МПС“, по силата на валиден и действащ застрахователен договор „Каско на МПС“ за лек автомобил марка „Тойота“, модел „Авенсис“ с рег. № СА 3623 РК, собственост на „ДСК Лизинг“ЗБ ЕООД, като срокът на застраховката е бил от 00.00 ч. на 06.10.2014г. до 23.59 ч. на 05.10.2015г.

От приетите писмени доказателства /фактура № 3100106588/19.05.2015г., гаранционна карта № 3100160624/04.06.2015г., експертиза по претенция № 13015030102545/24.04.2015г. от 05.06.2015г., доклад за плащане от 08.06.2015г., фактура № 5005003923/28.10.2015г., експертиза по претенция № 13015030102545 от 28.10.2015г., доклад за плащане от 29.10,2015г., преводно нареждане № П7098289/04.11.2015г./ подробно описани по-горе, се установява по несъмнен начин и фактът, че ищецът – застраховател е изпълнил задължението си да изплати на 08.06.2015г. определеното застрахователно обезщетение в размер на 156,60 лв., на основание издадена фактура № 3100106588/19.05.2015г., представляващо част от стойността на закупена нова гума за увредения лек автомобил, както и да изплати на 28.10.2015г. определеното застрахователно обезщетение в размер на 872.62 лв. на основание издадена фактура № 5005003923/28.10.2015г., представляващо стойността на предна лява лята джанта - с преводно нареждане № П7098289/04.11.2015г., в полза на застрахования „ДСК Лизинг“ ЗБ ЕООД гр. София, по сключения между тях договор за имуществена застраховка, вследствие настъпило застрахователно събитие – ПТП на 23.04.2015г. на републикански път I-4, София-В.Търново-Варна, в участъка 145+650 до км 146+870. Тези факти не се оспорват и от страните в хода на настоящото съдебно производство.

Съдът счита, че в процесния случай се установяват по безспорен начин елементите и от фактическия състав на деликта. Тъй като в отговора на исковата молба ответникът възразява против твърденията на ищеца в исковата молба, като твърди, че не е допринесъл за настъпване на процесното ПТП, тежестта на доказване относно тези факти се възлага на

ищеца, който следва да установи осъществяване на противоправно деяние от ответника - АПИ. За доказване на тези свои твърдения, ищецът ангажира доказателства – изслушаната и приета от съда САТЕ, кореспондираща на приетите писмени доказателства, подробно описани по-горе. Съдът счита, че цитираните доказателства, поотделно и в тяхната логическа последователност и взаимосвързаност, очертават и потвърждават изложената от ищеца фактическа обстановка и установяват по безспорен начин, че процесният лек автомобил е увреден при ПТП, настъпило на 23.04.2015г., при попадане на лек автомобил марка „Тойота“, модел „Авенсис“ с рег. № СА 3623 РК, управляван от Д. Ж. Д., в поредица от неравности на пътното платно – няколко последователни дупки на републикански път I-4 „София - Велико Търново - Варна“, в участъка от км. 145+650 до км. 146+870, след разклона за с. Добри дял и бензиностанция „Лукойл“, в посока от гр. Велико Търново към гр. Варна. Наред с това, от заключението на приетата САТЕ се обосновава и изводът, че основната причина за ПТП е преминаване на предно ляво колело в дупките, разположени върху платното за движение, при което са се получили горепосочените щети. Същевременно, приетите по делото писмени доказателства и САТЕ, съдържат категорични данни относно мястото на настъпване на ПТП, относно допуснатото нарушение на чл.30,ал.1 и чл.19,ал.1,т.1 от ЗП, относно извършителя на това нарушение – АПИ, които съответстват напълно на фактическите твърдения, изложени в исковата молба.

При тези обстоятелства, съдът приема за безспорно установено в настоящото производство, че ответникът Агенция “Пътна Инфраструктура” е осъществил противоправно деяние, в случая – чрез бездействие, като на републикански път I-4 „София - Велико Търново - Варна“, в участъка от км. 145+650 до км. 146+870, след разклона за с. Добри дял и бензиностанция „Лукойл“, в посока от гр. Велико Търново към гр. Варна, не е осъществил ремонт и поддържане на път, явяващ се републикански път, и по този начин не е изпълнил задълженията си, установени в чл.19,ал.1,т.1 във вр. ал.2,т.1 от ЗП, в чл.30,ал.1 от ЗП, в чл.29 от ЗП и чл.167,ал.1,изр.1 от ЗДвП, при което процесният лек автомобил, движейки се по пътното платно, е попаднал в необезопасени дупки, а в резултат на попадането му в тези неравности на пътното платно е настъпил удар с ляво предно колело и гума и автомобилът е претърпял ПТП. По този начин, ответникът е причинил имуществени вреди на правомерно движещия се л.а. „Тойота Авенсис“, собственост на “ДСК Лизинг” ЕООД, представляващи разкъсване на предна лява гума и деформация на предна лява лята джанта. Съдът счита, че от приетите по делото писмени доказателства се установява безвиновната отговорност на ответника АПИ за настъпване на ПТП. В този смисъл, приетите по делото писмени доказателства, подробно описани по-горе, обосновават извода, че ответникът, в качеството си на стопанин на горепосочения републикански път I-4, не е изпълнил задълженията си, установени в чл.30,ал.1 от ЗП и чл.29 от ЗП, а именно : не е осъществил поддържане на републикански път, изключителна държавна собственост, и не е извършил ремонт на същия, не е осъществил и поддържане на този републикански път съобразно транспортното му значение и изискванията на движението, като с това свое бездействие ответникът е допуснал наличието на необезопасени и необозначени дупки на пътното платно, допуснал е процесният л.а. да попадне в тези необезопасени и необозначени

неравности и по този начин е предизвикал ПТП. С оглед изложеното дотук, основателни се явяват и твърденията на ищеца, че ответникът не е изпълнил и задължението си, установено в чл.176,ал.1,изр.1 от ЗДвП, като лице, което стопанисва пътя, да го поддържа в изправно състояние, да сигнализира незабавно препятствията по него и да ги отстранява във възможно най-кратък срок.

В тази връзка, в § 1, т.13 и т.14 от ДР на ЗП е дадено легално понятие за дейностите по ремонт и поддържане, както следва : „ремонт на пътища” е дейност по възстановяване или подобряване на транспортно-експлоатационните качества на пътищата и привеждането им в съответствие с изискванията на движението, а "поддържане на пътищата" е дейност по осигуряване на необходимите условия за непрекъснато, безопасно и удобно движение през цялата година, предпазване на пътищата от преждевременно износване, охрана и защита на пътищата, водене на техническата отчетност на пътищата. В конкретния случай ответникът Агенция „Пътна инфраструктура“ не оспорва факта, че е собственик на „републикански път” – изключителна държавна собственост по смисъла на ЗП, какъвто се явява и републикански път I-4 „София - Велико Търново - Варна”, в участъка от км. 145+650 до км. 146+870. В този смисъл, задълженията по поддръжката на този път, явяващ се изключителна държавна собственост, обвързват Агенция “Пътна инфраструктура” - в случая Областно пътно управление В.Търново, като лице, което управлява този конкретен участък от пътя. Неоснователни, необосновани и непочиващи на приетите по делото писмени и гласни доказателства се явяват твърденията на ответната страна, че е налице изпълнение от негова страна на горепосочените задължения, тъй като към момента на настъпване на ПТП републикански път I-4, София-В.Търново-Варна, в участъка 145+650 до км 146+870, е бил сигнализиран с пътни знаци “А12” - “Неравности на по платното за движение” и “Т2” - “дължина на участъка от 500 метра”. Тези възражения се опровергават от заключението на САТЕ, която установява по категоричен начин, че ПТП протича в участък с дължина 1220 м, при което няма как поставените от ответника пътните знаци със зона на действие от 500 метра да покрият пътен участък с дължина 1220 метра. На второ място, от заключението на САТЕ и от приетите писмени доказателства се установява, че процесният лек автомобил „Тойота Авенсис“ се е движил законосъобразно по дясното платно за движение на републикански път I-4, София-В.Търново-Варна и при това движение няма данни за нарушения от експлоатационна гледна точка, липсват каквито и да е данни за управляване на автомобила с несъобразена скорост, т.е. в случая може да се приеме, че водачът не е имал техническа възможност да предотврати произшествието. Не на последно място, цитираните по-горе писмени и гласни доказателства, както и заключението на САТЕ обосновават категоричен извод, че е налице причинно-следствена връзка между механизма на ПТП и причинените щети на процесното МПС, като експертизата не се установява повреди, които да не са в причинно-следствена връзка с настъпилото ПТП.

На следващо място, след като съобрази заключението на САТЕ, сочещо, че от гледна точка на безопасността на движение ремонтът и отстраняването на настъпилите вреди на лекия автомобил са били наложителни в процесния случай, съдът намира за

законосъобразно изплащането на застрахователното обезщетение от ищеца в полза на увреденото лице. Настоящият съдебен състав счита, че възраженията на ответната страна относно завишаване на размера на обезщетението в размер от 872,62 лв., изплатено от ищеца на увреденото лице, се явяват неоснователни и недоказани, тъй като определената от заключението на САТЕ пазарна стойност на имуществените вреди, представляващи деформация на предна лява лята джантата, причинени на л.а. „Тойота Авенсис“, съответства на размера на обезщетението, определен от ищеца с експертиза по претенция № 13015030102545/24.04.2015г. от 28.10.2015г. и доклад за плащане от 29.10.2015г., в общ размер от 872,62 лв., като експертизата определя по-висока стойност на реално претърпените вреди – в размер на 1072 лв. с ДДС. При тези факти и с оглед приетата САТЕ, удостоверяваща по делото, че при първия оглед на щетите, извършен от ЗАД „Армеец“ АД на 24.04.2015г., се установява увреждане на предна лява гума и предна лята джантата на л.а., като е предписано подмяна на разкъсаната гума и ремонт 1 степен на деформираната предна джантата, но след демонтажа на гумата от джантата е констатирано, че задният борд на джантата е с нарушена цялост, а това от своя страна е наложило нейната подмяна, в случая не може да се формира извод за прекомерност на изплатеното от ищеца обезщетение.

Не на последно място, по делото се установява и фактът, че с регресна покана изх. № Л-3355 от 28.03.2016г., връчена по пощата с обратна разписка на 31.03.2016г., ЗАД „Армеец“ гр. София е поканило ОПУ - В.Търново да възстанови сумата от 1039,22 лв., представляваща изплатени обезщетения по процесната щета, както и сторените ликвидационни разходи по тяхното определяне.

Предвид изложените по-горе съображения, съдът приема, че по делото са доказани всички необходими предпоставки, за да бъде уважен главният иск по чл.213,ал.1 от КЗ в пълните предявени размери от 156,60 лв. и 872,62 лв., общо 1039,22 лв., както и обичайни разноски по определяне на обезщетението в размер на 10 лв.

В настоящото съдебно производство, в срока за отговор на исковата молба, обаче, съдът е сезиран с възражение от страна на ответника за погасяване по давност на процесните вземания, претендирани от ищеца. Преценявайки направеното в законоустановения срок възражение, съдът намира същото за частично основателно досежно вземането, за което е предявен искът с правно основание чл.213,ал.1 от КЗ /отм./ в размер на 156,60 лв., и за неоснователно по отношение на вземането в размер от 872,62 лв. Действително, съгласно правилото, установено в чл.197 от КЗ /отм. ДВ бр.102 от 29.12.2015г., в сила от 01.01.2016г./, правата по застрахователния договор се погасяват с тригодишна давност, считано от датата на настъпване на застрахователното събитие, а при застраховки "Живот" и "Злополука" и при застраховки "Гражданска отговорност" по т.10 - 13 на раздел II, буква "А" от приложение № 1 - с петгодишна давност от датата на настъпване на събитието. Наред с това обаче, съдът взе предвид, че е налице трайно установена практика на ВКС, споделяща разбирането, застъпено и в т.14 на ППВС № 7/77 г., чието действие не е отменено, че щом основанието за регресните суброгационни икове, които застрахователят предявява, възниква от друг спрямо застрахователното правоотношение, фактически състав, в който

като елемент се включва и изплащане на сумите на правоимащите лица, то за тези иски те не само различна по продължителност, спрямо специалната застрахователна давност, 5-годишна погасителна давност, но е различен и началният и момент, който не е от настъпване на застрахователното събитие, а е от изплащане на застрахователното обезщетение, като моментът на плащането поставя началото на погасителната давност за вземането на застрахователя. Видно от приетите писмени доказателства, в случая исковата молба с предмет иск по чл.213,ал.1 от КЗ /отм./ е предявена от ЗАД „Армеец“ АД пред Софийски РС на 13.10.2020г. и е входирана в СРС с вх. № 272322/13.10.2020г., като към посочената дата е изтекъл изискуемият петгодишен срок по чл.110 от ЗЗД по отношение на вземане на застрахователя за изплатеното от него в брой на 08.06.2015г. обезщетение в размер на 156,60 лв., поради което същото се явява погасено по давност. Поради това искът следва да бъде отхвърлен в тази негова част като неоснователен поради погасяването му по давност.

Съгласно чл. 119 от ЗЗД, с погасяването на главното вземане се погасяват и произтичащите от него допълнителни вземания, макар давността за тях да не е изтекла. Следователно, вземането за лихва за забава върху изплатеното на 08.06.2015г. застрахователно обезщетение в размер на 156,60 лв., също се явява погасено по давност, тъй като е погасено по давност главното вземане за главницата. Поради това, съдът следва да се отхвърли и претенцията по чл.86 от ЗЗД за присъждане на мораторна лихва върху сумата от 156,60 лв., считано от 13.08.2017г. до датата на исковата молба /13.10.2020г./, в размер от 50,36 лв., като неоснователна поради погасяването ѝ по давност в тази нейна част.

Предвид изложените по-горе съображения, съдът счита, че предявеният иск по чл.213,ал.1 от КЗ /отм./ се явява основателен и следва да бъде уважен в размер от 872,62 лв., представляващ изплатено от ищеца на 04.11.2015г. застрахователно обезщетение за имуществени вреди, по отношение на което вземане не е изтекъл 5-годишният давностен срок към момента на предявяване на исковата молба пред СРС /13.10.2020г./. Поради това, ответникът АПИ гр. София бъде осъден да заплати на ищеца сумата от 872,62 лв., представляваща изплатено обезщетение за причинени имуществени вреди от ПТП, настъпило на 23.04.2015г. /256.56 лв./ и ликвидационни разходи по определяне на обезщетението /10 лв./, заедно със законната лихва върху общо дължимата сума от 882.62 лв., считано от датата на предявяването на исковата молба – 13.10.2020г. до окончателното ѝ изплащане.

Предявеният иск с правно основание чл.86,ал.1 от ЗЗД за заплащане от ответника на лихва за забава върху изплатеното застрахователно обезщетение от 872,62 лв., съдът намира за допустим, а по същество - за основателен и доказан в размер от 265,90 лв., считано за периода от 13.10.2017г. до 13.10.2020г., изчислен от съда по реда на чл.162 от ГПК. Предвид изложеното по-горе, безспорно се установява по делото, че ответникът не е изплатил своевременно на ищеца дължимата сума за изплатено застрахователно обезщетение в размер на 872,62 лв., при което е изпаднал в забава считано от 07.04.2016г. - датата, на която е изтекъл срокът, предоставен на ответника с регресна покана изх. № Л-3355 от 28.03.2016г.,

респ. дължи в полза на ищеца обезщетение за забава в горепосочения размер и за посочения период.

С оглед предявеното от ответника възражение и изложените по-горе мотиви, съдът счита, че предявеният иск по чл.86 от ЗЗД за заплащане от ответника на лихва за забава върху изплатеното застрахователно обезщетение от 872,62 лв. се явява неоснователен и следва да бъде отхвърлен като неоснователен поради погасяването му с изтичането на 3-годишната давност, установена в чл.111,б.“в“, предл. 2 от ЗЗД, за периода от 13.08.2017г. до 13.10.2020г. – датата на завеждане на исковата молба, в размер от 0,42 лв.

При този изход на делото и на основание чл.78,ал.1 от ГПК, се явява основателна претенцията на ищеца за присъждане на направените по делото разноски за платена държавна такса /100 лв./, за възнаграждение на вещо лице /240 лв./, както и за юрисконсултско възнаграждение /200 лв./, т.е. общо 540 лв., които следва да се възложат в тежест на ответника, съразмерно на уважената част от исковите – в размер на 476 лв.

Наред с изложеното, на основание чл.78,ал.3 от ГПК във вр. чл.78,ал.8 от ГПК, съдът следва да уважи и искането на ответната страна за присъждане на разноски за юрисконсултско възнаграждение, съразмерно на отхвърлената част от исковите, а именно – в размер от 45 лв., които следва да бъдат възложени в тежест на ищеца.

Воден от гореизложеното, съдът

РЕШИ:

ОСЪЖДА АГЕНЦИЯ „ПЪТНА ИНФРАСТРУКТУРА” с ЕИК 000695089, със седалище и адрес на управление : град София 1606, бул. „Македония” № 3, представлявано от председателя на УС Г. Т., **ДА ЗАПЛАТИ** на **ЗАД „АРМЕЕЦ“ АД с ЕИК 121076907**, със седалище и адрес на управление : град София, район „Средец“, ул. „Стефан Караджа” № 2, представлявано от изпълнителните директори М. ИВ. и В.К. – М., **СУМАТА от 882,62 лв. /осемстотин осемдесет и два лева и шестдесет и две стотинки/**, представляваща изплатено застрахователно обезщетение по застраховка „Каско на МПС” по комбинирана застрахователна полица № 0000463396 от 03.10.2014г. за застраховка „Каско“ и злополуки, със срок на застраховката : от 00.00 ч. на 06.10.2014г. до 23.59 ч. на 05.10.2015г., за причинени имуществени вреди на лек автомобил марка „Тойота“, модел „Авенсис“, с рег. № СА3623РК, собственост на „ДСК Лизинг“ АД и управляван от Д. Ж. Д., от ПТП, настъпило на 23.04.2015г. на републикански път I-4 „София - Велико Търново - Варна“, в участъка при км 145+650 до км 146+870, след разклона за с. Добри дял, посока от гр. Велико Търново към гр. Варна, при преминаване на лекия автомобил през неравности /дупки/ на пътното платно, изплатено на увреденото лице по преписка № 13015030102545 от 24.04.2015г. /872,62 лв./, и обичайни разходи за неговото определяне /10 лв./, заедно със **законната лихва** върху тази сума, считано от датата на предявяване на исковата молба – 13.10.2020г. до окончателното ѝ изплащане, както и **СУМАТА от 265.90 лв. /двеста шестдесет и пет лева и деветдесет стотинки/**, представляваща законната лихва за забава върху изплатеното застрахователно

обезщетение от 872,62 лв., считано за периода от 13.10.2017г. до 13.10.2020г., като сумите могат да бъдат платени по банкова сметка с титуляр ЗАД „Армеец“ АД в „Централна кооперативна банка“ АД - клон София, ВИС – ....

ОТХВЪРЛЯ иска с правно основание чл.213,ал.1 от КЗ (отм.) във вр. чл.49 и чл.45,ал.1 от ЗЗД, предявен от ЗАД „Армеец“ АД с ЕИК 121076907, чрез пълномощника си – юриконсулт М.Р., против Агенция „Пътна инфраструктура“ с ЕИК 000695089, представлявано от председателя на УС Г. Т., за сумата от 156,60 лв. /сто петдесет и шест лева и шестдесет стотинки/, представляваща изплатено застрахователно обезщетение по застраховка „Каско на МПС“ по комбинирана застрахователна полица № 0000463396 от 03.10.2014г. за застраховка „Каско“ и злополуки, със срок на застраховката : от 00.00 ч. на 06.10.2014г. до 23.59 ч. на 05.10.2015г., за причинени имуществени вреди на лек автомобил марка „Тойота“, модел „Авенсис“, с рег. № СА3623РК, собственост на „ДСК Лизинг“ АД и управляван от Д. Ж. Д., от ПТП, настъпило на 23.04.2015г. на републикански път I-4 „София - Велико Търново - Варна“, в участъка при км 145+650 до км 146+870, след разклона за с. Добри дял, посока от гр. Велико Търново към гр. Варна, при преминаване на лекия автомобил през неравности /дупки/ на пътното платно, **като НЕОСНОВАТЕЛЕН поради погасяването му по давност в тази негова част.**

ОТХВЪРЛЯ исковите с правно основание чл.86,ал.1 от ЗЗД, предявени от ЗАД „Армеец“ АД с ЕИК 121076907, чрез пълномощника си – юриконсулт М.Р., против Агенция „Пътна инфраструктура“ с ЕИК 000695089, представлявано от председателя на УС Г. Т., за сумата от 50,36 лв. /петдесет лева и тридесет и шест стотинки/, представляваща мораторна лихва върху изплатено застрахователно обезщетение в размер от 156,60 лв., считано за периода от 13.08.2017г. до датата на исковата молба /13.10.2020г./, както и за сумата от 0,42 лв. /четиридесет и две стотинки/, представляваща мораторна лихва върху изплатено застрахователно обезщетение в размер от 872,62 лв., считано за периода от 13.08.2017г. до 13.10.2017г., **като НЕОСНОВАТЕЛНИ поради погасяването им по давност в тази тяхна част.**

ОСЪЖДА АГЕНЦИЯ „ПЪТНА ИНФРАСТРУКТУРА“ с ЕИК 000695089, със седалище и адрес на управление : град София 1606, бул. „Македония“ № 3, представлявано от председателя на УС Г. Т., **ДА ЗАПЛАТИ** на ЗАД „АРМЕЕЦ“ АД с ЕИК 121076907, със седалище и адрес на управление : град София, район „Средец“, ул. „Стефан Караджа“ № 2, представлявано от изпълнителните директори М. ИВ. и В.К.– М., **СУМАТА от 476,00 лв. /четиристотин седемдесет и шест лева/**, представляваща направените по делото разноски за платена държавна такса /100 лв./, за възнаграждение на вещо лице /240 лв./ и за юриконсултско възнаграждение /200 лв./, съразмерно на уважената част от исковите.

ОСЪЖДА ЗАД „АРМЕЕЦ“ АД с ЕИК 121076907, със седалище и адрес на управление : град София, район „Средец“, ул. „Стефан Караджа“ № 2, представлявано от изпълнителните директори М. ИВ. и В.К. – М., **ДА ЗАПЛАТИ** на АГЕНЦИЯ „ПЪТНА ИНФРАСТРУКТУРА“ с ЕИК 000695089, със седалище и адрес на управление : град София 1606, бул. „Македония“ № 3, представлявано от председателя на УС Г. Т., **СУМАТА**

от **45,00 лв. /четиридесет и пет лева/**, представляваща разноски за юрисконсултско възнаграждение /300 лв./, съразмерно на отхвърлената част от исковете.

Решението подлежи на въззивно обжалване пред Великотърновски Окръжен съд, в двуседмичен срок, считано от връчването му на страните по делото.

На основание чл.7,ал.2 от ГПК, на страните да се връчи препис от решението.

Съдия при Районен съд – Горна Оряховица: _____